

În penitență

Lorena.craia

Se lasă asfințitul peste mine,
Așa cum norii lasă umbra lor
Pe geana de lumină, care vine
Din genele și ochii tuturor.

Prin geamul ferestruicii,-o adiere,
Ce îmi gonește părul despletit,
Pe genele-n repaos, - o tăcere,
Șezând pe-un umăr care-a amorțit.

Nu sunt o diligență pentru nimeni,
Nu mă mai întrebați de unde vin
Și nici unde mă-ndrept! Eu, de asemeni,
Nici nu mă-nalț, dar nici nu mă înclin.

Degeaba scriu poverilor de bine,
Degeaba mă ascund într-un decor,
Se pare că lumina mea se ține
De-un om, ținut în palma lumilor.

În geam îmi bate răsăritul rece,
Pe umăr, - semnătura zilei noi,
Pe linia din palmă parcă trece
Lumina lumilor, din doi în doi.

8 iulie 2016, Constanța